

Pomladno hrepenenje.

Ko se njive prebudijo,
oj škrjanček moj,
spomni name se in pesem
kmetiču zapoj —
tam doma!

Kmetu, ki oral bo njivo
s konjem sirastim,
ki bo stresal z gosto grivo
in možato vlekel plug —
tam doma!

Oj, da bil bi zdaj doma,
ko prebujajo se njive,
ko vse loze spet so žive,
tam doma!

Bogumil Gorenjko.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Izkusiti.

Kdor izkusi, ta vé. — Kdor nič ne izkusi, nič ne vé.

Kdor izkusi, vé, po čem je okus.

Kdor izkusi, zna druge učiti.

Kdor je sam izkusil, temu veruj.

En izkušen več vé kot deset učenih.

Izkušnja.

Izkušnja uči (modri) človeka.

Lastna izkušnja je najboljša brušnja.

Izkušnja nauči veliko (vse) reči.

Izkušnja je mati vede.

Izkušnja pride z leti.

Izkušnja je najboljšo zdravilo, pa pride vedno šele potlej, ko je bolezen prešla.

Izkušnja vlada svet, ne knjige.

Jabolko.

Jabolko ne pade daleč od drevesa. — Kakršna je jablana, taka so jabolka.

Zrelo jabolko samo pade.

Tudi lepa jabolka so kisla. — Niso vsa lepa jabolka tudi dobra.

Najlepše jabolko ima večkrat črva. — Tudi rdeča jabolka so črviva. (Zunanost nas večkrat vara.)

Jabolko pohvali šele tedaj, ko je prerezano.

Vsako jabolko ima svojega črva. (Vsak človek ima svoje skrbi, napake itd.)

Eno gnilo jabolko deset (sto) drugih okuži.

Med gnilimi jabolki je težko izbirati.

Nobeno jabolko ni tako sladko (okusno) kot ono od prepovedanega drevesa.

Kdor kislo jabolko (lesniko) je, ne kaže medenega obraza.

Če je kdo kislo jabolko pojedel, mu tembolj ugaja (diši) sladko.

Če se jih deset prička za eno jabolko, ga nobeden ne dobi.

Kdor je v sredi, ima zlato jabolko v skledi. (Tudi v pomenu: Srednja pot najboljša pot.)

Jabolko je zjutraj zlato, opoldne srebrno, zvečer svinčeno.

Reki. V kislo jabolko je moral ugrizniti. To ni črvido jabolko. (Ni slaba reč.)

Podobna sta si, kakor bi jabolko razpolovil.

Jadro.

Jadra je treba razpenjati po vetru. (Ravnati se po odločilnih okoliščinah.)

Če jadra odpovedo, zagradi za veslo.

Rek. Kakor z jadri, tako gre.

Jagnje.

Na jagnjetih se vidi, kaj veljajo ovce.

Če ne skrbiš za jagnjeta, bo kmalu poginila čreda.

Čigar je jagnje, tega je tudi koža.

Tudi v jagnjetu je jeza.

Jagnje se ne sme sramovati, če beži pred volkom (levom).

Jagnje beži, če vidi jastreba.

Jagnje, ki ne mekeče, ne dobi nič.

Ko je jagnje ostriženo, pošlje Bog toplo vreme.

Kdor more le jagnje nesti, si ne sme vola naložiti (oprtni).

Kar jagnjetu zadostuje, s tem se volk ne nasituje.

Reki. Zdaj (danes) je jagnje, zdaj (jutri) volk.

Jagnje izročiti volku v varstvo.

Jagnje je skalilo vodo volku, ki je niže pil. (Če se očita slabšemu, da je razžalil močnejšega.)

Jajce.

Kdor hoče imeti jajca, mora krmiti kurjetino.

Jajce v miru je boljše kot vol v prepiru. — Jajce v miru použito je boljše kot kokoš v prepiru.

Podarjeno jajce je boljše nego kupljena kokoš.

Gnila jajca so zastoj predraga.

Jajca, ki ob vrhu playajo, niso najboljša.

Jajce je jajcu podobno.

Bolje je izgubiti jajce nego kokoš (piško).

K enemu jajcu znese kokoš rada še drugo. (O množanju premoženja.)

Reki. Belo kakor jajce.

Jajce več kot puta vé. — Jajce daje nauke kokoši.

Podobni so si kakor jajce jajcu.

Kolumbovo jajce.

Jama.

Kdor drugemu (drugim) jamo koplje, sam vanjo pade.

Lažje je v jamo pasti kot zopet iz nje priti.

Kdor v jamo leti, se tudi za oster meč lovi.

Kdor dvakrat pade v isto jamo, je res milovanja vreden.

Živemu človeku se vse primeri, mrtvemu jama.

Rek. Sam sebi jamo kopati.

Janezek.

Kar se Janezek navadi (nauči), to Janez zna.

Jasli.

Bolje bobova slama nego prazne jasli.

Pri praznih jaslilih muka tudi najboljša krava.

Jasli ne hodijo k volu (konju), marveč vol (konj) k jaslim.

Jaz.

Če nisi ti tako kot jaz, pa tudi jaz nisem tako kot ti.

Malo ti zame, malo jaz zate.

Ti zame, jaz zate, Bog za vse.

Najprej jaz in spet jaz in zopet jaz in potlej še dolgo ne drugi. (Grda sebičnost in prevzetnost.)

Rek. Njegov jaz je poglavitna reč.

Rešitev računske naloge v št. 3.

6	2	7	4	13	9
11					12
16					15
8	14	3	10	1	5

in še na več načinov.

Prav so rešili: Cizel Pavel, Fabinc Milan, Jerman Ivan, Stegar Vladko, učenci mestne ljudske šole v Kamniku; Vizjak Dragica, učenka III. razr. na Ljubčani; Kitek Vera, gojenka II. r. liceja; Kitek Gojmir, učenec V. razr. v Ljubljani; Zabret Elza, Prvanje Mici, Pretnar Marica, Ogrin Anica, Kurat Ema, Rus Ivanka, Pahor Vika, Košmelj Stan-ka, Anšič Mici, Ažman Olga, Benedik Mila, Bregar Erna, Česen Mici, Čufer Mimi, Demšar Ivica, Demšar Francka, Dekleva Zora, Grohar Valči, Gruden Francka, Hrovatin Irenka, Hafner Manica, Hartmann Fanči, Lenči, Hodnik Štefka, Kosmina Zora, Korenčan Milka, Kotzbek Dita, Laurič Iva, Mercina Danica, Marolt Lili, Pirc Marija, Pipp Mira, Petrovčič Vikica, Senica Olga, Šmid Mici, Valjavec Mici, Splichal Ema, učenke v uršulinskem samostanu v škofji Loki; Štular Jurij, Dolinčič pri Pliberku; Štolfa Vida, Medvedič Fanica in Milka, Huber Zinka, Šircelj Tinka, Douša Dragica in Grahor Pepica, učenke samostanske šole v Trnovem; Jeglič Stanko, učenec IV. razr. c. kr. vadnice v Ljubljani; Gruden Marija, učenka V. razr. v Dol. Retjah pri Laščah; Regally Ljudmila, učenka I. gimn. razr. v Ljubljani.

Odgovor na šaljivo vprašanje v št. 3.

Pri Slovencih, ker tu pišejo tudi razni vetrovi, sape in sapice; pišejo mehovi in slične naprave; pišejo srdite zveri; ljudje pišejo prah, vroče jedi itd.

Prav so odgovorili (vsaj deloma): Kitek Vera, gojenka II. r. liceja; Kitek Gojmir, učenec V. razr. v Ljubljani; Gruden Marija, učenka V. razr. v Dol. Retjah pri Vel. Laščah.

»Vrtec« izhaja 1. dné vsakega meseca in stane s priložo vred za vse leto 5:20 K, za pol leta 2:60 K. — Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Pred škofijo št. 9.